

relsen altid har sat de ikke indtægtgivende Værdier til Topnotering, ja til mere end det, thi af disse 856,000 Kr., som man har opført dem til i Statusopgørelsen af 1898, er i hvert Fald de 87,000 Kr. ikke Værdier, men Brandassurancesum. Man har forhøjet de ikke indtægtgivende Værdier med 87,000 Kr., idet man ikke har sat dem til det, de staar Anstalten i, men til det, som de er brandforsikrede for, og derved er Formuen forøget med 87,000 Kr. Hvad vilde man sige til en privat Mand, som lagde en saadan Status frem for sine Kreditorer og sagde: Her kan I se, saa meget ejer jeg, saadan er min Status? En Kreditor, som forstod sig paa den Slags Ting, vilde sige: Hør, min Ven, har du gjort det i god Tro, er du et Fæ, og har du ikke gjort det i god Tro, er det, fordi du vil foretage noget bedragerisk overfor dine Kreditorer. Her kan der jo ikke foreligge noget saadant, men der kan foreligge dette, at man har givet Status et bedre Udseende overfor Offentligheden, thi de 87,000 Kr. kunde man i hvert Fald ikke have forøget Formuen med, medmindre man tænkte som saa: Det brænder vel nok i en nær Fremtid. Om dette Punkt skal jeg endnu sige, at disse Forhøjelser med Brandforsikringssummen har man taget i 2 Gange, og man har taget dem hver eneste Gang, man har villet give et Hyp-nedad ved at skrive de faste Ejendomme ned. Endnu vil jeg tilføje, at vil man endelig lægge Brandassurancesummen til Grund for de ikke-indtægtgivende Værdier, maa man i hvert Fald i en ordentlig Status gøre det samme med de indtægtgivende Værdier, og Følgen heraf vilde være blevet, at de 5,300 Tdr. Ld., som hører til de Jægerspris'ske Ejendomme, ikke var blevet til en eneste rød Øre i Statusopgørelsen. Heldigvis har man dog ikke kunnet gøre det saa galt i Praksis.

Jeg skal med nogle faa Ord omtale Regnskaberne og Revisionen. Om Regnskaberne skal jeg ikke sige mange Ord. Der skulde i Henhold til Fundatsen offentliggøres et Regnskab hvert Aar. Det var for Resten ogsaa et Spørgsmaal, der var under stærk Debat her i 1876. Hvorfor, sagde man, har man endnu ikke set noget Regnskab fra Jægerspris? Den daværende Justitsminister forsvarede det med: Gud bevares! Regnskabet skulde og burde have været offentliggjort, men det er blevet holdt tilbage, fordi man vilde, at denne Forespørgsel skulde behandles først. Regnskaberne skulde offentliggøres i „Berlingske Tidende“ eller

i en anden Avis, der træder i dens Sted. De blev offentliggjorte paa den Maade, at det offentliggjorte Regnskab var to Aar gammelt, da det kom frem. Det kritiserede man i 1876. Det gaar saa indtil 1904. I 1904 undlader man at offentliggøre Regnskabet. Det er i Strid med Fundatsen, derom er der ikke Tvivl. Efter 1904 staar det saaledes, at medens Regnskabet for 1903 offentliggøres i „Berlingske Tidende“ i 1905, offentliggøres Regnskabet for 1905 først i 1908. Det er altsaa 3 Aar gammelt. Jeg skal ikke give mig til at udgrunde hvorfor, men der er jo naaet det, at Regnskabets Offentliggørelse er blevet trukket ud i et Aar, altsaa til 3 Aar mod før 2. Jeg gad egentlig spørge, hvor megen Interesse det har at se et saadant lille Regnskab, der ingen Oplysninger giver, naar det er 3 Aar gammelt. Jeg vil gerne rette den Anmodning til den højtærede Minister, om disse Regnskaber for Jægerspris ikke kunde bilægges med en Statusopgørelse. Som de nu er, siger de ingenting, og det er egentlig ret ligegyldigt, om de offentliggøres eller ej. Hvis der var en Statusopgørelse, kunde man dog se, hvorledes hele Stillingen er. Det er jo den eneste Maade, hvorpaa man nogenlunde kan danne sig et Skøn over hele Stiftelsens Forhold. I alt Fald ved jeg ikke nogen anden Maade at komme til Kundskab derom.

Jeg skal saa med ganske faa Ord omtale Revisorens Stilling. I Fundatsens Tillægsbestemmelse af 18. Februar 1876 hedder det: „Revisor skal mindst 1 Gang hveranden Maaned undersøge Stiftelsens Bøger, Regnskaber og Kassebeholdning og efter Undersøgelsen gøre Indberetning til Ministeriet om, at samme har fundet Sted. Han bør gøre sig bekendt med Forholdene paa Stiftelsen og Godset og i dette Øjemed jævnlig jindfinde sig sammesteds. Der anvises ham passende Lokale til Afbenyttelse under hans Ophold paa Jægerspris, hvorhos han, foruden Godtgørelse for Befordringsudgifter, oppebærer i Diæter 5 Kroner for hver Dag, han i Anledning af Rejser til Stiftelsen er fraværende fra sit Hjem“.

Det vil heraf ses, at man her i Statutterne paa en vis Maade har villet slaa fast, at den af Justitsministeriet valgte Revisor ikke alene skulde være Talrevisor, men ogsaa kritisk Revisor.

Nu er det heldigvis saadan, at Justitsministeren ikke er nogen privat Mand, men Offentlighedens Repræsentant, og det er derfor med fuld Ret og Føje, at man